

TARINA: VIERAILULLA NAMIBIALAISESSA KYLÄSSÄ, JOSEPHINEN LUONA

Namibia on suuri, 2,5 kertaa Suomen kokoinen maa Afrikassa. Namibian hiekka-aavikolla voi nähdä käärmeen tai skorpionin, savannilla puolestaan elävät monet villieläimet, kuten seeprat, kirahvit, leijonat, norsut ja antiloopit. Ihmisiä Namibiassa on puolet vähemmän kuin Suomessa.

Lähdetään nyt yhdessä vierailemaan eräässä maalaiskylässä, Pohjois-Namibiassa. Kylä sijaitsee autiomaan laidalla. Päätieltä kylään pääsee vain jalkaisin, aasin vetämissä kärryissä tai nelivetojeepin kyydissä.

Kylästä löytyy kirkko, pastori Marthan talo, pieni puoti, koulu ja sairaanhoitajan vastaanotto. Tasangolla on harvakseltaan puuaidoin ympäröityjä pihapiirejä majoineen ja kuivaa peltomaisemaa. Siellä täällä kasvaa yksittäisiä puita, joiden oksien lomaan on nostettu kuivaa heinää. Heinät varastoidaan tällä tavoin kotieläinten ruuaksi.

Josephine-niminen tyttö avaa portin kotinsa pihapiiriin. Siellä on oma maja vanhemmille, tyttöjen maja, poikien maja, ruoka-aitta sekä keittiömaja. Ruoka valmistetaan nuotiolla. Televisiota tai tietokonetta perheellä ei ole, mutta radiosta he kuuntelevat tärkeimmät uutiset ja kännykällä he pitävät yhteyttä toisiin kyläläisiin.

Pihalla istuu Josephinen äiti ja täti. He pilkkovat marula-pähkinöitä, joista perheen äiti tekee öljyä myytäväksi. Isä on mennyt auttamaan toista perhettä peltotöissä. Kylässä ihmisten täytyy auttaa toisiaan, jotta kaikki perheet saisivat ruokaa. Josephinen isovelji Tiitus on ollut hakemassa aasikärryillä polttopuita. Aasit seisovat nyt ainokaisen puun alla varjossa ja huiskivat hännällään karpäsiä kauemmaksi.

Josephine kertoo meille vieraille itsestään:

– Minulla kaksi isoveljeä ja kaksi pikkusisarta. Olen 17-vuotias koululainen. Kouluni alkaa joka aamu kahdeksalta. Koulumatkat kuljen kävellen.

Kylässämme on vain yksi kaivo, josta vesi pitää hakea ämpäreillä. Vedenhaku kuuluu minun kotitöihini joka päivä. Kävelymatka kaivolle on pitkä, mutta ei onneksi liian pitkä. Autan äitiä myös siivouksessa, ruuanlaitossa ja sisarusteni hoidossa. Keitän meille hirssipuuroa ruuaksi.

Koulussa opiskelemme esimerkiksi ndongan kieltä, historiaa ja matematiikkaa. En pidä matikasta, koska se on niin vaikeaa. Haaveilen siitä, että minusta tulisi joskus opettaja ja saisin työpaikan lähikaupungista.

Kaikki ystäväni asuvat tässä samassa kylässä. Vaikka meillä on joka päivä kotitöitä, jää meille välillä aikaa pallopeleihin. Se on hauskaa, mutta kaikkein mukavinta minusta on tehdä koulutehtäviä yhdessä kavereitteni kanssa.

Meidän perheemme on kristittyjä. Me uskomme Jumalaan. Sunnuntaisin menemme yhdessä kirkkoon. Kuuntelen tarkkaan, kun pappimme menee Marthaa saarnaamaan. Meillä kotona Raamattu. Minun suosikkiraamatunkohtani on psalmi 23 ”Herra on minun paimeni”.

Josephinen äiti tarjoaa meille paahdettuja pähkinöitä. Maistelemme hetken niitä ja sitten on aika vilkuttaa hyvästiksi.